

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1964-1965.

18 MAART 1965.

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 27 juni 1956 betreffende het Speciaal Onderstandsfonds.

VERSLAG

NAMENS

DE COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID
EN HET GEZIN ⁽¹⁾, UITGEBRACHT
DOOR DE HEER VERHENNE.

DAMES EN HEREN,

Het wetsontwerp dat ter bespreking aan uwe Commissie werd voorgelegd, vloeit voort uit een initiatief van senator Hambye. Voor wat de draagwijdte van het ontwerp betreft, verwijzen wij naar de toelichting bij het voorstel, het verslag van de heer Uselding en de tussenkomst van de heer Hambye in de bespreking in de Senaat (*Parlementaire Handelingen van de Senaat*, n°s 25-26, vergadering van 17 februari 1965, blz. 596).

Het oorspronkelijk voorstel beoogde wijzigingen te brengen aan twee artikelen, nl. 8 en 11 van de wet van 27 juni 1956 betreffende het Speciaal Onderstandsfonds.

De Senaat heeft de ideeën welke ten grondslag lagen aan die wijzigingen aangenomen, weliswaar onder een andere vorm; tevens werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om enkele andere kleine wijzigingen te brengen in de genoemde wet, welke van aard zijn meer orde te brengen in de presentatie, en enkele oppuntstellingen te verwezenlijken, gesteund op de opgedane ervaring.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Smedts.

A. — Leden : de heren Allard, Bode, Mevr. Craeybeckx-Orij, de heren De Mey, Duvivier, Eneman, Lenoir, Michel, Smedts, Mevrn. Van Daele-Huys, Verlact-Gevaert. — De heren De Cooman, De Pauw, Mevr. Fontaine-Borguet, de heer Hossey, Mevr. Lambert, de heer Nazé, Mevr. Prince, de heer Vanderhaegen, Mevr. Vanderveken-Van de Plas, de heren Vercauteren. — Cornet, Piron.

B. — Plaatsvervangers : Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren De Rijk, Meyers, Verboven, Verhenne, Verroken. — Christiaenssens, Geldof, Namèche, Van Cleemput, Van Winghe. — D'haeseleer.

Zie :

975 (1964-1965) :

— N° 1 : Ontwerp door de Senaat overgezonden.

Chambre des Représentants

SESSION 1964-1965.

18 MARS 1965.

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 27 juin 1956, relative au Fonds spécial d'Assistance.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DE LA SANTE PUBLIQUE
ET DE LA FAMILLE ⁽¹⁾,
PAR M. VERHENNE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi soumis à l'examen de votre Commission est dû à l'initiative de M. le sénateur Hambye. En ce qui concerne la portée du projet, nous renvoyons aux développements de la proposition, au rapport de M. Uselding et à l'intervention de M. Hambye dans la discussion au Sénat (*Annales Parlementaires du Sénat*, n° 25.26, séance du 17 février 1965, p. 596).

La proposition initiale visait à modifier deux articles, en l'occurrence les articles 8 et 11, de la loi du 27 juin 1956, relative au Fonds spécial d'Assistance.

Le Sénat a adopté — sous une autre forme, il est vrai — les idées qui étaient à la base de ces modifications; en outre, l'occasion a été mise à profit pour apporter à la loi précitée quelques autres modifications mineures, susceptibles de contribuer à une meilleure présentation et de réaliser quelques mises au point fondées sur l'expérience acquise.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Smedts.

A. — Membres : MM. Allard, Bode, Mme Craeybeckx-Orij, MM. De Mey, Duvivier, Eneman, Lenoir, Michel, Smedts, Mmes Van Daele-Huys, Verlact-Gevaert. — MM. De Cooman, De Pauw, Mme Fontaine-Borguet, M. Hossey, Mme Lambert, M. Nazé, Mme Prince, M. Vanderhaegen, Mme Vanderveken-Van de Plas, MM. Vercauteren. — Cornet, Piron.

B. — Suppléants : Mme De Riemaecker-Legot, MM. De Rijk, Meyers, Verboven, Verhenne, Verroken. — Christiaenssens, Geldof, Namèche, Van Cleemput, Van Winghe. — D'haeseleer.

Voir :

975 (1964-1965) :

— N° 1 : Projet transmis par le Sénat.

H. — 356.

Uw verslaggever heeft het nuttig geacht, ter aanvulling van het verslag van de heer Uselding, de aangebrachte wijzigingen duidelijk weer te geven.

Artt. 1 en 2.

§ 2 van artikel 1 is nieuw. Deze wijziging moet in verband worden gebracht met artikel 2, dat in de schrapping voorziet van het vierde lid van § 1 van artikel 8. Dit lid luidde als volgt : « Hij (de Minister) kan, te allen tijde zijn beslissingen wijzigen indien de toestand van het vermogen, of de gezondheid van de door het Fonds begunstigde daartoe aanleiding geeft ».

Daardoor wordt de procedure tot wijziging van de beslissing ingevolge het intreden van nieuwe factoren (wijziging in de gezondheidstoestand of in het vermogen) nader bepaald.

Artt. 3 en 4.

Artikels 3 en 4 beogen slechts redactionele wijzigingen.

Art. 5.

Artikel 11 van de wet van 27 juni 1956 bepaalde alleen dat de eisen tot terugbetaling voor rekening van het S.O.F. werden ingesteld namens de Minister van Volksgezondheid en Gezin, op vordering en benaastiging van de gouverneur. Deze eisen verjaarden overeenkomstig de bepalingen van artikel 2277 van het Burgerlijk Wetboek (verjaringstermijn van vijf jaar). Hoewel de wet hier de te volgen rechtspleging aanduidde, werd nergens bepaald op welke grond het S.O.F. een dergelijke eis tot terugvordering kon instellen.

De nieuwe tekst voorziet in de mogelijkheid om de terugvordering te vorderen van tussenkomsten gesteund op onjuiste aangiften bij een eerste aanvraag, of bij niet-aangifte van wijzigingen welke van die aard zouden zijn genomen beslissingen te doen wijzigen. Deze tekst dient gezien in het raam van de wijzigingen voorzien bij de artikels 1 en 2.

Bij onjuiste beoordeling te wijten aan de Administratie rust de bewijslast op de betrokken partijen; het bewijs kan geleverd worden met alle rechtsmiddelen.

Art. 6.

Artikel 6 is in feite een gans nieuw artikel. Artikel 12 dat het vervangt, was niets anders dan een overgangsmaatregel tot likwidatie van de provinciale gemeene fondsen.

Thans wordt het recht tot verhaal op de nalatenschap nader omschreven. De waarborg welke erin bestaat een hypothecaire inschrijving te nemen is een veiligheidsmaatregel welke thans reeds in talrijke gevallen wordt toegepast.

Art. 7.

Het vroeger artikel 13 voorzag in de opheffing van een reeks artikelen voorkomende in verschillende wetten die door de wet van 27 juni 1956 overbodig werden.

Artikel 7 is belangrijk wegens de vaststelling van de verjaringstermijn.

De terugvorderingsmaatregel is een nieuwe beslissing. Aldus zal hij slechts kunnen getroffen worden mits eerbiediging van alle formaliteiten, bepaald bij artikel 8 van de wet, en mits mogelijkheid voor de betrokken partijen om in beroep te gaan.

En complément au rapport de M. Uselding, votre rapporteur a estimé utile de donner un aperçu synoptique des modifications apportées.

Art. 1 et 2.

Le § 2 de l'article 1er est nouveau. Cette modification doit être rapprochée de l'article 2, prévoyant la suppression de l'article 8, § 1er, alinéa 4. Cet alinéa était libellé comme suit : « Il (le Ministre) peut, en tout temps, modifier ses décisions si l'état de fortune ou de santé des bénéficiaires du Fonds le justifie ».

Ainsi se trouve précisée la procédure tendant à modifier la décision en raison de l'apparition de facteurs nouveaux (changement dans l'état de santé ou de fortune).

Art. 3 et 4.

Ces articles ne visent que des modifications rédactionnelles.

Art. 5.

L'article 11 de la loi du 27 juin 1956 se bornait à prévoir que les actions en répétition pour le compte du F.S.A. étaient intentées au nom du Ministre de la Santé publique et de la Famille poursuites et diligences du gouverneur. Ces actions se prescrivaient conformément aux dispositions de l'article 2277 du Code civil (délai de prescription de cinq ans). Bien que la loi indiquait la procédure à suivre, il n'était mentionné nulle part sur quelle base le F.S.A. pouvait intenter semblable action en répétition.

Le texte nouveau prévoit la possibilité d'intenter l'action en répétition des interventions basées sur des déclarations inexacts faites lors d'une première demande ou sur la non-déclaration de changements qui seraient de nature à faire modifier une décision prise. Ce texte doit être considéré à la lumière des modifications prévues aux articles 1 et 2.

Si l'appréciation inexacte est imputable à l'Administration, la preuve incombe aux parties intéressées; cette preuve peut être faite par toutes voies de droit.

Art. 6.

L'article 6 est, en réalité, entièrement nouveau. L'article 12, qu'il remplace, ne constituait qu'une mesure transitoire en vue de la liquidation des fonds communs provinciaux.

Le droit de recouvrement sur la succession est à présent mieux circonscrit. La garantie consistant à prendre une inscription hypothécaire est une mesure de sécurité, qui est déjà appliquée dans de nombreux cas.

Art. 7.

L'ancien article 13 prévoyait l'abrogation de toute une série d'articles figurant dans diverses lois et devenus superflus par le vote de celle du 27 juin 1956.

L'article 7 est important parce qu'il fixe le délai de prescription.

La mesure de répétition constitue une décision nouvelle. Elle ne pourra être prise qu'en respectant toutes les formalités prévues à l'article 8 de la loi et moyennant la possibilité pour les parties intéressées d'introduire un recours.

De eis tot terugvordering kan dus slechts ingesteld worden na uitputting van bovengenoemde procedure.

Teneinde de rechten van beide partijen veilig te stellen scheen het raadzaam in een verjaringstermijn van twee jaar te voorzien.

Art. 8.

Artikel 8 is een overgangsbepaling.

*
**

Bij de bespreking in de Commissie wensten enkele leden opheldering over bepaalde punten welke betrekking hebben op de wijze waarop de wet thans uitgevoerd wordt.

Een lid stelde voor dat de criteria of indicatieve normen welke toegepast worden tot vaststelling van de tussenkomst van het S.O.F. zouden medegedeeld worden aan de betrokkene die een aanvraag indiende, dit ter rechtvaardiging van de genomen beslissing.

De Minister was van oordeel dat het karakter van de indicatieve normen moet behouden worden. Zij moeten een bepaalde speling toelaten. Bekendmaking zou vaste normen veronderstellen van welke de Administratie niet zou kunnen afwijken, zodat er van werkelijke onderstand geen sprake meer zou zijn.

Een lid vroeg dat de provinciale adviserende commissies zouden in kennis gesteld worden van de beslissingen van het S.O.F. en van de Beroepscommissie. De Minister betuigde zijn instemming en verklaarde in die zin onderrichtingen te zullen geven aan de betrokken Administratie.

Een lid kloeg het feit aan dat de Administratie der Belastingen in zijn provincie bij de vaststelling van de belastbare inkomsten alleen rekening wil houden met de onderhoudsgelden die bij vonnis zijn vastgesteld, en dus niet met deze die verstrekt worden ingevolge een beslissing van het S.O.F. De Minister beloofde deze aangelegenheid bij zijn collega van Financiën aanhangig te maken.

*
**

De artikelen en het gehele ontwerp werden eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
L. VERHENNE.

De Voorzitter,
J. SMEDTS.

L'action en répétition ne peut donc être intentée qu'après épuisement de la procédure précitée.

Afin de sauvegarder les droits des deux parties, il semble opportun de prévoir un délai de prescription de deux ans.

Art. 8.

L'article 8 constitue une mesure transitoire.

*
**

Lors de la discussion en Commission, quelques membres ont souhaité obtenir des éclaircissements sur certains points portant sur la manière dont la loi est actuellement appliquée.

Un membre a proposé qu'à titre de justification de la décision prise, les critères ou normes indicatives, dont il est fait application en vue de fixer l'intervention du F.S.A., soient communiqués à la personne intéressée qui a introduit une demande.

Le Ministre a estimé qu'il fallait conserver leur caractère aux normes indicatives, celles-ci devant permettre une certaine latitude. La publication laisserait croire à l'existence de normes fixes, auxquelles l'Administration ne pourrait déroger, si bien qu'il ne pourrait plus s'agir d'une assistance réelle.

Un membre a demandé que les décisions du F.S.A. et de la Commission d'appel soient portées à la connaissance des commissions consultatives provinciales. Le Ministre a marqué son accord en ajoutant qu'il donnera des instructions en ce sens à l'Administration intéressée.

Un membre a dénoncé le fait que, dans sa province, l'Administration des Contributions ne consent à tenir compte, pour la détermination du revenu imposable, que des seules pensions alimentaires fixées par jugement et qu'elle refuse donc de prendre en considération celles, par exemple, qui sont versées à la suite d'une décision du F.S.A. Le Ministre a promis de saisir son collègue des Finances de cette question.

*
**

Les articles ainsi que l'ensemble du projet ont été adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
L. VERHENNE.

Le Président,
J. SMEDTS.